

Arrest

nr. 206 101 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 september 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 17 november 2015 en dient op 7 december 2015 een asielaanvraag in.

Op 24 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 16 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, omdat

geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Sorkhak gelegen in het district Dahane-e-Ghori van de Afghaanse provincie Baghlan in de periode voor zijn komst naar België, noch aan zijn vluchtmotieven.

Op 28 juni 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij voormelde beslissing van 16 mei 2017 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken.

Op 18 september 2017 wordt de verzoekende partij een tweede maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 23 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Hazara van etnische origine. U woonde in het dorp Sorkhak, ook gekend als Tamas, in het district Dahane-I-Ghori van de provincie Baghlan. U hebt Afghanistan verlaten omwille van problemen met de taliban. Na het overlijden van uw moeder trok u samen met uw vader en uw twee zussen in bij uw oom langs vaderszijde, die eveneens in Sorkhak woont. Uw vader werkte de laatste twee jaar voor uw vertrek als veiligheidsagent voor buitenlanders in Kaboel. Toen hij een jaar voor u het land verliet, naar aanleiding van zijn verloving, huiswaarts keerde werd hij het gebied Dandeghori, gelegen in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan tegengehouden aan een checkpost van de taliban nadat hij verklikt werd door een spion van uw dorp. Uw vader werd meegenomen en is nog steeds vermist. U bleef na de verdwijning van uw vader bij uw oom wonen. Toen er op een gegeven ogenblik via de imam aangekondigd werd dat alle jonge mannen boven de veertien jaar zich bij de taliban dienden aan te sluiten en er twee jongens van uw dorp werden meegenomen besloot u met de hulp van uw oom naar uw tante te vluchten, woonachtig in het dorp Dushi gelegen in het district Dushi van de provincie Baghlan. Na twee weken verliet u het land vanuit Dushi. U reisde naar België waar u aankwam op 17 november 2015 en op 7 december 2015 een asielaanvraag indiende.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 15 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoon dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het CGVS mag van u bovendien correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met

betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, 24 maart 2017 en 18 september 2017, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet worden vastgesteld dat de verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw levensomstandigheden geenszins overtuigen. Zo zijn de verklaringen met betrekking tot uw dagelijks leven uiterst beknopt en weinig doorleefd. Gevraagd door het Commissariaat naar uw dagelijkse activiteiten stelt u beknopt dat u niets specifiek deed en verklaart u vaag dat u uw vee verzorgde en het liet grazen (CGVS, 18 september 2017, p.4). Wanneer het CGVS u even later vraagt waarvoor uw vee gebruikt werd antwoordt u laconiek dat u de ene moest verkopen en de andere moest houden (CGVS, 18 september 2017, p.6). Aangezien u, behoudens één jaar onderwijs (CGVS, 24 maart 2017, p.14), jaren in uw dorp leefde als veehouder mag er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u op dergelijke vragen uitgebreide en doorleefde antwoorden weet te verstrekken. Bovendien doet uw gebrekkige kennis met betrekking tot prijzen van enkele basisproducten in uw regio verdere twijfels rijzen. Gevraagd naar de prijs van bloem indien u dit op de markt zou moeten kopen, antwoordt u naast de kwestie dat uw regio geen stad was en dat u daar geen bloem kon kopen (CGVS, 18 september 2017, p.7). Wanneer het Commissariaat vervolgens informeert naar de prijs van rijst stelt u dit niet te weten (CGVS, 18 september 2017, p.7). Ook de prijs van kookolie verklaart u niet te kennen (CGVS, 18 september 2017, p.18). Ook uw verklaringen in verband met de opbrengsten uit de landbouw overtuigen geenszins. Zo stelt u dat uw gezin een bepaald kruid uit de bergen verkoopt op de markt doch slaagt u er niet in aan te geven wat de gangbare marktprijs is voor dit product (CGVS, 18 september 2017, p.5). Ook aangaande de opbrengst van vlas, een gewas dat door uw familie gecultiveerd wordt naast graan (CGVS, 18 september 2017, p.18), weet u geen spontane verklaringen af te leggen. Hiernaar geïnformeerd door het Commissariaat antwoordt u ontwijkend dat uw oom dit deed en u niet weet wat de opbrengst was (CGVS, 18 september 2017, p.18). Het mag verbazen dat u als gezagvoerder van uw twee zussen (CGVS, 24 maart 2017, p.7), als enige zoon van uw vader (CGVS, 24 maart 2017, p.11) en als oudste mannelijke familielid binnen het gezin van uw oom (CGVS, 18 september 2017, p.8) geen spontane verklaringen weet af te leggen over de opbrengsten die uw familie verkreeg uit de landbouw. Hoewel er niet van u verwacht kan worden dat u elk detail van deze opbrengsten kent mag er, gezien uw hierboven beschreven situatie, van u verwacht worden dat u in zekere mate van dergelijke opbrengsten op de hoogte bent.

De geloofwaardigheid inzake uw levensomstandigheden wordt bijkomend ondergraven door uw gebrekkige en soms tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het beroep uw vader. Zo stelt u, hiernaar gevraagd, niets te kunnen vertellen over het werk van uw vader (CGVS, 18 september 2017, p.10). Wanneer het Commissariaat aanhaalt dat uw vader een veiligheidsagent was in Kaboel en u vervolgens nogmaals vraagt om hier wat over te vertellen verklaart u dat hij daar bij buitenlanders werkte, aan de poort stond en deze moest openen en sluiten (CGVS, 18 september 2017, p.10). Wat betreft deze buitenlanders dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelt u bij de dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat uw vader voor de Canadese ambassade werkte (DVZ, punt 5). Wanneer het Commissariaat-generaal tijdens het eerste interview informeert naar het land van de ambassade waarvoor uw vader werkte stelt u dat het landen als Engeland of Canada waren (CGVS, 24 maart 2017, p.6). Het mag dan ook verbazen dat u, tijdens het tweede interview voor het Commissariaat gevraagd wie de buitenlanders precies zijn, stelt dit niet te weten en op geen enkel ogenblik een ambassade aanhaalt (CGVS, 18 september 2017, p.10). Bovendien dient te worden vastgesteld dat u de werklocatie noch de werkgever van uw vader weet te noemen (CGVS, 18 september 2017, p.10). De vaststelling dat u zich voor noch na zijn verdwijning geïnformeerd heeft naar het beroep van uw vader doet bijkomende twijfels rijzen (CGVS, 18 september 2017, p.11). Hoewel er niet kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van elk detail van het beroepsleven van uw vader, ondermijnt de vaststelling dat u behoudens zijn inkomen over geen enkele informatie beschikt met betrekking tot de functie van uw vader de geloofwaardigheid van uw beweringen in dit verband.

Op basis van het bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in uw land van herkomst.

Verder moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo dient te worden opgemerkt dat u vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt met betrekking tot recente constructies in uw dorp. Zo verklaart u dat hulporganisaties zorgden voor de bouw van de dorpschool en de verharding van de waterput kort voor uw vertrek (CGVS, 18 september 2017, p.22-23). Vreemd genoeg slaagt u er vervolgens niet in de betreffende organisatie bij naam te noemen (CGVS, 18 september 2017, p.23). Geconfronteerd met de vaststelling dat u een volwassen man was ten tijde van uw vertrek en vervolgens door het Commissariaat gevraagd deze onwetendheid te verklaren antwoordt u beknopt dat u moest werken met de schapen (CGVS, 18 september 2017, p.23). Aangezien u verklaarde behoudens Kampirak en Dushi nooit andere plaatsen te bezoeken in uw district (CGVS, 18 september 2017, p.9) mag er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u doorleefde en spontane verklaringen weet af te leggen over de hulporganisaties die actief waren in uw eigen dorp, des te meer gezien de bovenvermelde constructies nog in opbouw waren bij uw vertrek en bedreigd werden door de taliban (CGVS, 18 september 2017, p.23). Hiermee geconfronteerd door het Commissariaat-generaal antwoordt u dat u er was maar dat u er niet naar vroeg (CGVS, 18 september 2017, p.23). Deze verklaring overtuigt echter geenszins.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de laatste presidentsverkiezingen vaag en weinig doorleefd zijn. Gevraagd hoe u deze verkiezingen heeft ervaren antwoordt u laconiek niets ervaren te hebben en dat u niet heeft deelgenomen (CGVS, 18 september 2017, p.23). Gevraagd waar men kon stemmen in uw dorp vermeldt u het huis van Sakhi Dad en verklaart u dat dit de enige plaats in uw dorp was waar gestemd kon worden (CGVS, 18 september 2017, p.23). Dit strookt echter niet met informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er in Sorkhak in de moskee kon gestemd worden. Het mag bovendien verbazen dat u er niet in slaagt kandidaten op te noemen van deze verkiezingen (CGVS, 18 september 2017, p.23) en geen spontane verklaringen aflegt over de toen verkozen, huidige president Ashraf Ghani. Ongeacht uw verklaring niet zelf deelgenomen te hebben aan de verkiezingen mag er van een volwassen dorpling redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot dergelijke gebeurtenissen. Dit des te meer gezien de geladen sfeer die volgens informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, gepaard ging met de verkiezingen door de dreiging van de Taliban.

Voorts overtuigen uw verklaringen met betrekking tot een jarenlange droogte in uw regio geenszins. Zo mag het verbazen dat u spreekt over een jarenlange droogte die zich voordeed toen u acht of negen jaar oud was doch geen spontane verklaringen aflegt over de droogte die uw provincie trof in 2011 waarbij volgens informatie 90% van de graanoogst van Baghlan vernield werd. Aangezien u volgens de resultaten van het medisch onderzoek naar uw leeftijd tussen 14 en 15 jaar moet zijn geweest en uw gezin deels afhankelijk was van de graanoogst (CGVS, 18 september 2017, p.5) mag er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover spontane en doorleefde verklaringen over kan afleggen.

Bijkomend doen uw verklaringen over de aanwezige terroristische groeperingen in uw regio verdere twijfels rijzen. Wanneer het Commissariaat-generaal tijdens het tweede interview vraagt om bijkomende informatie te verstrekken over uw verklaringen voor DVZ met betrekking tot Daesh en de taliban stelt u de vraag wat het verschil is tussen Daesh en de taliban (CGVS, 18 september 2017, p.16). Door het CGVS aangespoord om een antwoord te bieden op deze vraag stelt u dat ze allebei sjiiitische Ismailis doden (CGVS, 18 september 2017, p.16). Verbazend genoeg slaagt u er niet in aan te geven of Daesh en de taliban al dan niet bondgenoten zijn (CGVS, 18 september 2017, p.16). Gevraagd naar een zichtbare verschil tussen aanhangers van Daesh en de taliban stelt u dat de taliban tulbanden dragen

en dat u Daesh nog nooit gezien heeft (CGVS, 18 september 2017, p.16). Aangezien u Daesh spontaan aanhaalt voor de verschillende asielinstanties mag er dan ook van u verwacht worden dat u in zekere mate op de hoogte bent van de karakteristieken van deze beweging en van de aanwezige verschillen tussen de taliban en Daesh. Uw verklaringen stroken echter geenszins met informatie waarover het Commissariaat beschikt en waaruit blijkt dat Daesh en taliban geenszins dezelfde groeperingen zijn en elkaar bovendien bestrijden.

Tot slot wordt uw geloofwaardigheid bijkomend ondergraven door de initieel vage en gebrekkige verklaringen in verband met uw reisweg. Wanneer het Commissariaat u vraagt naar dorpen, districten, provincies en ervaringen verbonden aan uw reisweg stelt u zich niets meer te herinneren (CGVS, 18 september 2017, p.18). Na uw verklaring twee dagen en nachten gereisd te hebben naar de grens van Afghanistan opnieuw door het CGVS gevraagd naar ervaringen antwoordt u vaag moe en duizelig geweest te zijn (CGVS, 18 september 2017, p.19). Geconfronteerd met de vaststelling dat u een gedetailleerde wegbeschrijving kon geven van uw dorp naar de stad Puli Khumri ondanks deze stad slechts één maal bezocht te hebben (CGVS, 18 september 2017, p.17) en opnieuw gevraagd naar ervaringen van uw vlucht slaagt u er wederom niet in doorleefde verklaringen af te leggen en haalt u enkel Dushi stad en Dushi brug aan (CGVS, 18 september 2017, p.18). Gevraagd naar plaatsen die gevaarlijker waren dan andere stelt u vaag dat het gevaarlijk was en dat u moest bidden onderweg (CGVS, 18 september 2017, p.18). Gezien u uw land diende te ontvluchten uit vrees voor uw leven kan redelijkerwijs worden verwacht dat u alert was tijdens de reis naar de grens temeer daar het risico op controles door de taliban in de loopt van de tocht moet hebben gevarieerd naar gelang de regio's die jullie doorkruisten. De capaciteit waarover de Taliban beschikt om dergelijke controles uit te voeren, kent immers sterke regionale verschillen. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u spontane en doorleefde verklaringen kan afleggen over het verloop van een dergelijke belangrijke en lange tocht. Het mag dan ook verbazen dat u op het einde van het tweede interview voor het Commissariaat-generaal er plots wel in slaagt verklaringen af te leggen over deze reisweg. Zo verklaart u dat u voorbij de Salangpas diende te reizen, naar Kaboel ging en haalt u Kandahar en Helmand aan (CGVS, 18 september 2017, p.25). De vaststelling dat u er initieel geenszins in slaagt doorleefde verklaringen af te leggen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw latere verklaringen over uw reisweg in ernstige mate.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-I-Ghori gelegen in de provincie Baghlan. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst antwoordt u dat u uit uw eigen regio kwam, en haalt u vervolgens Dushi, Kenjan en Salang aan (CGVS, p.25). Gezien de bovenstaande confrontatie gebaseerd is op voorgaande grondige bevraging tijdens het interview kan uw antwoord geenszins uw geloofwaardigheid herstellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Sorkhak gelegen in het district Dahane-I-Ghori van de provincie Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker,

met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 24 maart 2017 en 18 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoek, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerzoek raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verzoek toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4.3, (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 27 van “het Koninklijk besluit van 11 maart 2003”, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de

Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van "de algemene motiveringsplicht, de medewerkingsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur", van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de rechten van verdediging, en van "het recht om te worden gehoord (artikel 41 van het Charter van de grondrechten van de EU)".

2.1.1. De verzoekende partij verklaart onder meer dat zij voldoende inspanningen heeft geleverd om haar nationaliteit en werkelijke verblijfplaatsen voor haar komst naar België aan te tonen. Zij merkt op dat de verwerende partij zich hoofdzakelijk heeft gebaseerd op verklaringen afgelegd tijdens het tweede gehoor wat betreft de vaststelling dat zij niet kon overtuigen inzake haar levensomstandigheden. De verzoekende partij merkt op dat er in de bestreden beslissing geen enkel motief is opgenomen waaruit blijkt dat haar geografische kennis van haar regio incorrect of onvoldoende zou zijn. Zij vervolgt:

"Evenmin wordt voldoende betwist dat verzoeker doorleefde verklaringen zou hebben afgelegd omtrent zijn regio van herkomst. Zo stelt de dossierbehandelaar tijdens het eerste gehoor dat verzoeker zich bewust is van het leven in die regio. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 14)

Dat hij werkelijk afkomstig is uit zijn regio blijkt uit zijn bewoordingen en ervaringen die hij meedeelde tijdens dit gehoor:

De afstand van Kampirak naar Charbagh omschrijft verzoeker te voet maar ook te ezel "Hoe ver is het naar Charbagh?

Van Surkhak is 2 en half uur te ezel ofte voet. " (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 4)

Ook verklaart verzoeker dat hij in een modderhuis woonde en dat dit gesitueerd was in de bergen. Hij geeft zelfs een omschrijving van het plafond en verwijst naar de typische woningen die iedereen in zijn regio bezit. Ook verklaarde hij dat er in zijn regio geen elektriciteit aanwezig was en gaf zeer exact waar de waterputten gesitueerd zijn:

"Beschrijf de woning eens waar u destijds woonde in Surkhak?

Het lag in de bergen, het was een modderhuis. Het plafond is van hout.

Aile mensen hebben daar hetzelfde type huis.

Had u stromend water elektriciteit?

Nee, we hadden geen elektriciteit en voor water waren er waterputten.

Waar waren die waterputten gelegen?

We hebben twee waterputten, grote en een kleine. De grote ligt op 80 meter en de kleine op 200 meter.

" (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 5)

Uit het gehoorverslag blijkt dat hij toen geen contact had met zijn familie. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 11) Tevens dient er rekening te worden gehouden met het profiel van verzoekers ouders: moeder is een huisvrouw en zijn vader werkte zeer lang als opkoper van plaatselijke goederen zoals plaatselijke planten (Hing Ghoza, Hing en Jahier, inktplant) die in de bergen te vinden zijn, maar ook geiten en schapen. Het feit dat verzoekers vader naar Kabul vertrok om daar bij een westerse ambassade te werken is dan ook zeer logisch en toont aan dat hun financiële situatie precair was. De omstandigheden van zijn vluchtrelaas zijn bovendien van aard om getraumatiseerd te raken.

Inzake verzoekers profiel is er geen enkel motief opgenomen. Diens profiel wordt geenszins betwist.

Hieruit kan al opgemaakt worden dat er geen al te hoog kennisniveau van hem verwacht mag worden.

Het CGVS diende dan ook zijn verwachtingen m.b.t. zijn kennis grondig bij te stellen, waardoor zijn kennis plots niet meer als onvoldoende over lijkt te komen en de twijfels omtrent zijn geloofwaardigheid wél weggenomen kunnen worden.

Ten onrechte stelt de verwerende partij dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden geenszins overtuigen. Uit het gehoorverslag van 18 september 2017 blijkt duidelijk dat verzoeker zeer gedetailleerde verklaringen aflegt. De verwerende partij krijgt aldus een beeld over verzoekers leven. Op pagina 3 van het gehoorverslag d.d. 18.09.2017 vertelt verzoeker over zijn familie, over scholen in de omgeving van zijn dorp, over wat hij specifiek elke dag deed. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij een zeer sober leven leidde. Hij liet immers het vee (zoals geiten) grazen. Ook geeft hij details over de dieren die zij in het bezit hadden. (Administratief dossier, gehoorverslag d.d. 18.09.2017). Verzoekers beroepsleven, met name het feit dat hij voor de dieren moest zorgen, kan niet zomaar op zij worden geschoven. Het vormt de kern van wie hij is. Op pagina 5 van het gehoorverslag geeft verzoeker concrete informatie over gewassen.

De verwerende partij vergeet dat in vele gevallen de verhoren tot de verkeerde conclusie kunnen leiden dat de kandidaat-vluchteling maar een ontoereikende kennis van bepaalde zaken heeft, terwijl men nochtans moet opmerken dat de nieuwe Afghaanse generatie, vandaag op de vlucht, maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs. Daarbovenop komt nog het feit dat heel veel regio's onveilig zijn en dat de kinderen volgens verzoeker geïsoleerd opgroeien.

Met betrekking tot het eerste gehoor heeft verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende vastgesteld: (...)”.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.2. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221475).

Het onderzoek naar het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een “vluchteling” de persoon is: *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een

burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing zoals hoger weergegeven weigert de verwerende partij omwille van verschillende redenen de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Voor de toekenning van internationale bescherming is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken.

In casu is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat de verzoekende partij niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op haar rust. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt vooreerst op dat de verzoekende partij geen zicht biedt op haar levensomstandigheden in haar land van herkomst. Hij stelt in dit verband vast dat de verzoekende partij (i) uiterst beknopte en weinig doorleefde verklaringen aflegt over haar dagelijks leven, (ii) een gebrekkige kennis heeft van de prijzen van enkele landbouwproducten in haar regio, (iii) geen spontane verklaringen weet af te leggen over de opbrengsten die haar familie verkreeg uit de landbouw. Bijkomend wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erop dat de verzoekende partij gebrekkige en soms tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het beroep van haar vader. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht verder geen geloof aan verzoekers verblijf in Sorkhak, in het district Dahane-i-Ghori van de provincie Baghlan. Zij stelt dienaangaand vast dat de verzoekende partij (i) vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt met betrekking tot recente constructies in haar dorp, (ii) vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de laatste presidentsverkiezingen, (iii) geen spontane verklaringen aflegt over de droogte die haar provincie trof in 2011 waarbij volgens informatie in het administratief dossier negentig procent van de graanoogst in Baghlan vernield werd, (iv) niet op de hoogte is van het verschil tussen Daesh (IS) en de taliban, (v) initieel vage en gebrekkige verklaringen aflegt in verband met haar reisweg. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit op basis van het geheel van voorgaande vaststellingen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-i-Ghori gelegen in de provincie Baghlan.

De verzoekende partij verklaart dat zij afkomstig is van het dorp Sorkhak, gelegen in het district Dahane-i-Ghori van de provincie Baghlan en dat zij daar haar hele leven heeft gewoond, aanvankelijk in haar ouderlijk huis en na de dood van haar moeder bij haar oom. Zij stelt dat zij in een bergachtige omgeving is opgegroeid in een lemen huis zonder elektriciteit en stromend water. Zij zou haar dagen hebben doorgebracht als veehoeder en daarnaast ook haar vader en oom hebben geholpen met het telen van gewassen op hun gronden. Haar familie zou afhankelijk zijn geweest van de opbrengst van deze landbouwactiviteiten alsook van haar vaders handel in vee en gewassen. Waar de verwerende partij oordeelt dat de verzoekende partij met betrekking tot haar voorgehouden levensomstandigheden, en meer specifiek haar activiteiten als landbouwer, uiterst beknopte en weinig doorleefde verklaringen heeft afgelegd, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij desbetreffend toch heel wat concrete informatie kon geven tijdens haar gehoor (stuk 5, gehoorverslag 18.09.2017, p. 4-8, 19-21). De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij niet op de hoogte is van de prijzen van een aantal basisproducten, maar gaat eraan voorbij dat de verzoekende partij verklaarde dat haar familie zelf tarwe kweekte en tot bloem liet vermalen en dat zij kookolie puurde uit het vlas dat zij kweekte, wat erop duidt dat er geen behoefte was om deze producten te kopen (stuk 5, gehoorverslag 18.09.2017, p. 5, 14, 18). Ook blijkt dat de verzoekende partij met betrekking tot de handelsactiviteiten van haar vader, voorafgaand aan zijn vermeende werkopdracht in Kaboel, concrete verklaringen heeft afgelegd waaromtrent geen elementen zijn weerhouden in de bestreden beslissing (stuk 5, gehoorverslag 24.03.2017; stuk 5, gehoorverslag 18.09.2017, p. 6, 7). Hoewel de Raad de verwerende partij kan bijtreden waar zij zich erover verbaast dat de verzoekende partij als oudste mannelijke familielid niet op de hoogte blijkt van de opbrengsten die haar familie verkreeg uit de landbouw, is zij van oordeel dat dit gegeven op zich niet doorslaggevend is in het licht van de vele concrete en doorleefde antwoorden die de verzoekende partij heeft gegeven op de vragen met betrekking tot haar bestaan als veehoeder.

Wat betreft de in de bestreden beslissing weergegeven motieven op basis waarvan de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers verblijf in het district Dahane-i-Ghori van de provincie Baghlan, is de Raad van oordeel dat deze elementen op zich onvoldoende zijn om afbreuk te doen aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit deze regio. Dat de verzoekende partij er niet in slaagt doorleefde en spontane verklaringen af te leggen met betrekking tot recente constructies in haar dorp, de presidentsverkiezingen van 2014 en de droogte van 2011 in Baghlan en niet op de hoogte is van het verschil tussen de taliban en IS, welke organisatie zich volgens informatie in het administratief dossier voor het eerst in de zomer van 2014 in Afghanistan manifesteerde zijn *in casu* onvoldoende om de herkomst uit deze regio van de verzoekende partij in twijfel te trekken. Immers uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij met betrekking tot meerdere elementen in verband met haar herkomst verklaringen heeft afgelegd waaromtrent geen motieven werden weerhouden in de bestreden beslissing. Zo heeft de verzoekende partij de weg beschreven van Pul-i Khomri naar haar dorp en daarbij ook een indicatie gegeven van de afstand. Verder heeft de verzoekende partij haar dorp

geografisch gesitueerd, informatie gegeven over de graanoogst in haar dorp, de huizen, de *malik* en de families die er wonen (stuk 5, gehoorverslag 24.03.2017, p. 4, 10-12). Behalve op verzoekers reeds eerder aangestipte verklaringen over haar eigen landbouwactiviteiten, dient tevens gewezen te worden op de informatie die de verzoekende partij heeft gegeven over de gewassen die in Dahane-i-Ghori worden geteeld en de irrigatiemogelijkheden (stuk 5, gehoorverslag 18.09.2017, p. 19-21). De verzoekende partij heeft tevens informatie gegeven over de school in haar dorp en over gezondheidsfaciliteiten in haar regio (stuk 5, gehoorverslag 18.09.2017, p. 3, 4, 8, 9). Omtrent deze elementen, die betrekking lijken te hebben op de directe leefwereld van de verzoekende partij, werd in de bestreden beslissing niet gemotiveerd, noch in het administratief dossier informatie opgenomen op basis waarvan kan worden nagegaan in welke mate verzoekers verklaringen dienaangaand correct zijn.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de verzoekende partij initieel vage en gebrekkige verklaringen in verband met haar reisweg afgelegd heeft. Wanneer de Raad de passages waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt naleest, dient hij vast te stellen dat dit het gevolg is van de vraagstelling. Immers, de vraagstelling op pagina 18 van het gehoorverslag van 18 september 2017 die betrekking heeft op de reisweg van de verzoekende partij (gehoorverslag 18 september 2017, p. 18, dertiende, veertiende en vijftiende vraag) werd te algemeen gesteld. Uit dezelfde bladzijde blijkt dat wanneer aan de verzoekende partij concreet wordt gevraagd welke route ze nam, en welke dorpen ze kruiste, de verzoekende partij in staat is om de vraag concreet te beantwoorden (zie gehoorverslag 18 september 2017, p. 18 tweede, derde, vierde en vijfde vraag). Op bladzijde 25 van het gehoorverslag van 18 september 2017 werd de vraag ook concreter gesteld dan op bladzijde 18 (onderaan) van hetzelfde gehoorverslag. De verzoekende partij kan de antwoorden ook niet hebben opgezocht daar er geen pauze geweest is tussen beide momenten in het gehoor. Echter in het administratief dossier werd er geen informatie opgenomen op basis waarvan kan worden nagegaan in welke mate verzoekers verklaringen dienaangaand correct zijn.

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de asielprocedure.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 oktober 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS